

13.1.2010

B7-0029/2010

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

suuliselt vastatavate küsimuste B7-0341/2009 ja B7-0342/2009 alusel

vastavalt kodukorra artikli 115 lõikele 5

Inimkaubanduse tõkestamine

Anna Hedh, Silvia Costa

fraktsiooni S&D nimel

Nadja Hirsch, Antonia Parvanova, Elizabeth Lynne

fraktsioon ALDE nimel

Judith Sargentini, Raül Romeva i Rueda, Barbara Lochbihler

fraktsiooni Verts/ALE nimel

Cornelia Ernst, Eva-Britt Svensson

fraktsiooni GUE/NGL nimel

Euroopa Parlamendi resolutsioon inimkaubanduse tõkestamise kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat, eriti selle artikleid 1, 3, 4, 5 ja 6;
- võttes arvesse 1948. aasta inimõiguste ülddeklaratsiooni, eriti selle artikleid 4 ja 5, mille kohaselt orjakaubandus mis tahes kujul tuleb keelustada;
- võttes arvesse 1949. aasta ÜRO inimkaubanduse ja kupeldamise keelustamise konventsiooni;
- võttes arvesse 1989. aasta ÜRO lapse õiguste konventsiooni, eriti selle artikleid 1, 7, 32, 34 ja 35 ning lapse õiguste konventsiooni 2000. aasta fakultatiivprotokolli laste müügi, laste prostitutsiooni ja -pornograafia kohta, eriti selle artiklit 3;
- võttes arvesse 1979. aasta ÜRO konventsiooni naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta (CEDAW), eriti selle artikleid 5 ja 6;
- võttes arvesse riikidevahelise organiseeritud kuritegevuse vastast ÜRO konventsiooni täiendavat ÜRO 2000. aasta Palermo protokolli inimestega, eelkõige naiste ja lastega, kauplemise takistamise, sellise kauplemise vastu võitlemise ja selle eest karistamise kohta;
- võttes arvesse Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) konventsiooni nr 29 sunniviisilise või kohustusliku töö kohta (1930) ja ILO peakonverentsi 87. istungjärgul (1999) vastu võetud konventsiooni nr 182 laste töö kõige halvemate vormide viivitamatu keelustamise kohta;
- võttes arvesse 1995. aasta septembris Pekingis toimunud neljandat ülemaailmset naiste konverentsi, Pekingis vastu võetud deklaratsiooni ja tegevuskava ning järgnenud lõppdokumente, mis võeti vastu vastavalt 9. juunil 2000. aastal ja 11. märtsil 2005. aastal toimunud ÜRO Pekingi +5 ja +10 eriistungjärgudel ja mis sisaldavad edasisi meetmeid ja algatusi Pekingi deklaratsiooni ning tegevuskava rakendamiseks;
- võttes arvesse 1997. aasta Euroopa inimõiguste ja biomeditsiini konventsiooni ning selle konventsiooni 2002. aasta lisaprotokolli (inimelundite ja -kudede siirdamise kohta) artiklit 22;
- võttes arvesse UNICEFi suuniseid inimkaubanduse lapsohvrite õiguste kaitse kohta (2003) ja viiteteatmikku inimkaubanduse lapsohvrite õiguste kaitse kohta Euroopas (2006);
- võttes arvesse Euroopa Nõukogu 2005. aasta inimkaubanduse vastaste meetmete konventsiooni;
- võttes arvesse Euroopa Nõukogu 2005. aasta aruannet organiseeritud kuritegevuse

olukorra kohta;

- võttes arvesse Euroopa Nõukogu soovitus 1611/2003 elunditega kaubitsemise kohta Euroopas;
- võttes arvesse 20. septembril 2002 vastu võetud Brüsseli deklaratsiooni inimkaubanduse tõkestamise ja selle vastu võitlemise kohta;
- võttes arvesse nõukogu 19. juuli 2002. aasta raamotsust 2002/629/JSK inimkaubanduse vastu võitlemise kohta;
- võttes arvesse nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/81/EÜ elamisloa kohta, mis väljastatakse pädevate asutustega koostööd tegevatele kolmandate riikide kodanikele, kes on inimkaubanduse ohvrid või ebaseaduslikule sisserändele kaasaitava tegevuse subjektid¹;
- võttes arvesse komisjoni aruannet nõukogule ja Euroopa Parlamendile, mis põhineb nõukogu 19. juuli 2002. aasta inimkaubanduse vastu võitlemist käsitleva raamotsuse artiklil 10 (KOM(2006)0187);
- võttes arvesse komisjoni 18. oktoobri 2005. aasta teatist “Võitlus inimkaubandusega – terviklik lähenemisviis ja ettepanekud tegevuskava kohta” (KOM(2005)0514);
- võttes arvesse komisjoni töödokumenti „Inimkaubanduse tõkestamise ja selle vastase võitluse häid tavaid, standardeid ning korda käsitleva ELi kava rakendamise hindamine ja järelvalve“ (KOM(2008)0657 lõplik);
- võttes arvesse komisjoni ettepanekut, võtta vastu nõukogu raamotsus, milles käsitletakse inimkaubanduse ennetamist ja selle vastast võitlust ning ohvrite kaitset ja millega tunnistatakse kehtetuks raamotsus 2002/629/JSK (KOM(2009)0136 lõplik);
- võttes arvesse naiste ja meeste võrdõiguslikkuse juhiseid 2006–2010 (KOM(2006)0092), eriti esmatähtsat meetet soopõhise vägivalga ja inimkaubanduse kaotamiseks;
- võttes arvesse Stockholmi programmi kodaniku teenistuses oleva vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala kohta;
- võttes arvesse 2009. aasta oktoobri Brüsseli deklaratsiooni inimkaubanduse kohta;
- võttes arvesse Europoli 2009. aasta aruandeid inimkaubanduse kohta;
- võttes arvesse Euroopa Liidu Põhiõiguste Ameti 2009. aasta juuli aruannet lastega kaubitsemise kohta Euroopa Liidus;
- võttes arvesse ÜRO uimastite ja kuritegevuse vastase võitluse büroo (UNODC) 2009. aasta veebruari ülemaailmset aruannet;
- võttes arvesse aruannet, mille 6. veebruaril 2009 esitas ÜRO eriraportöör inimkaubanduse

¹ ELT L 261, 6.8.2004, lk 19–23.

- ohvrite, eriti naiste ja laste inimõiguste küsimustes, ja selles toodud soovitusi;
- võttes arvesse USA Riigidepartemangu 2009. aasta juuni aruannet inimkaubanduse kohta;
 - võttes arvesse oma resolutsiooni nimetatud küsimuses¹;
 - võttes arvesse komisjonile esitatud suulisi küsimusi inimkaubanduse tõkestamise ja ohvrite kaitse kohta (O-0148/2009 – B7-0341/2009, O-0149/2009 – B7-0342/2009);
 - võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5 ja artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et inimkaubandus on orjuse nüüdisaegne vorm, tõsine kuritegu ja põhiliste inimõiguste ränk rikkumine, mis muudab inimesed ähvarduste, vägivalda ja alanduste abil teistest sõltuvaks;
- B. arvestades, et inimkaubandus on organiseeritud kuritegevuse jaoks äärmiselt kasulik äri, suurte kasumivõimaluste ja piiratud riskiga;
- C. arvestades, et inimkaubandus esineb mitmel eri kujul, seostudes näiteks seksuaalse ärakasutamine, sunniviisilise töö, ebaseadusliku inimeselunditega kaubitsemise, kerjamise, seadusevastase lapsendamise ja kodutöödega;
- D. arvestades, et Europoli 2009. aasta hinnangu kohaselt ei ole naistega kaubitsemise seksuaalse ärakasutamise eesmärgil vähenenud ja kasvab kaubitsemise tööle sundimise eesmärgil;
- E. arvestades, et UNODC ülemaailmsest inimkaubanduse aruandest nähtub, et kõige sagedasema inimkaubanduse vormina on täheldatud seksuaalset ärakasutamist, millele järgneb sunniviisiline töö, ning lisaks täheldatakse, et 79% inimkaubanduse kindlakstehtud ohvritest on naised ja tütarlapsed;
- F. arvestades, et kirja teel tellitud pruudid võivad sattuda orjapidamise lõksu ning langeda seksuaalse ärakasutamise, sunniviisilise töö, kodutööde ja muude inimkaubanduse vormide ohvriks;
- G. arvestades, et lapsed on eriti haavatavad ja on seetõttu suuremas ohus langeda inimkaubanduse ohvriks;
- H. arvestades, et finants- ja majanduskriis võib inimkaubandust elavdada, kuna kasutatakse ära võimalike ohvrite vajadust inimväärset tööd leida ja vaesusest pääseda;
- I. arvestades, et probleemi ulatus ja tõsidus on ärevusttekitav:
- Europoli 2009. aasta aruanne inimkaubanduse kohta ELis näitab, et selle äri aastast mahtu mõõdetakse miljonites eurodes või dollarites;

¹ Euroopa Parlamendi 17. jaanuari 2006. aasta resolutsioon seksuaalse kuritarvitamise suhtes kaitsetute naiste ja lastega kaubitsemise ennetusstrateegiate kohta; Euroopa Parlamendi soovitus nõukogule inimkaubanduse vastu võitlemise kohta – ühtne lähenemine ja ettepanekud tegevuskava osas (2006/2078(INI)).

- kättesaadavate andmete põhjal võib hinnata, et ELi sisene või siia sissetoodavate inimestega kaubitsemise hõlmab igal aastal sadu tuhandeid inimesi;
 - 2008. aastal algatas Eurojust uurimise 83 inimkaubanduse juhtumi kohta, mis on 2007. aastaga (71 juhtumit) võrreldes enam kui 10-protsendine tõus;
- J. arvestades, et inimkaubandusalase ELi õigusliku raamistiku aluseks on praegu peamiselt:
- 19. juuli 2002. aasta raamotsus 2002/629/JSK inimkaubanduse vastu võitlemise kohta, mille eesmärk on tagada liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise miinimumtase;
 - 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/81/EÜ elamisloa kohta, mis väljastatakse pädevate asutustega koostöös tegevatele kolmandate riikide kodanikele, kes on inimkaubanduse ohvrid või ebaseaduslikule sisserändele kaasaaitava tegevuse subjektid;
- K. arvestades, et kogemuste põhjal ei ole see õiguslik raamistik küllalt tulemuslik ning seda ei rakendata piisavalt, ning et järelikult tuleb ELil otsustavamalt tegutseda;
- L. arvestades, et 2009. aasta märtsis esitas komisjon ettepaneku võtta vastu raamotsus, milles käsitletakse inimkaubanduse ennetamist ja selle vastast võitlust ning ohvrite kaitset ja millega tunnistatakse kehtetuks raamotsus 2002/629/JSK (KOM(2009)0136 lõplik), eesmärgiga tugevdada kehtivat raamotsust rangemate karistuste, ohvrite parema kaitse ja aktiivsete ennetusmeetmetega;
- M. arvestades, et eesistujariik Rootsi pingutustest hoolimata seda dokumenti vastu ei võetud ja arvestades, et ilmselt esitatakse lähiajal ettepanek võtta Lissaboni leping õiguslikus raamistikus vastu uus õigusakt;
- N. arvestades, et Lissaboni leping tugevdab ELi meetmeid kriminaalasjades tehtava õigusala ja politseikoostöö valdkonnas, sealhulgas võitluses inimkaubanduse vastu, ning parlamendil tuleb kaasõigusloojana täita olulist rolli;
- O. arvestades, et inimkaubanduse vastane tegevus ei saa piirduda õigusaktidega, vaid tuleb teha ka õigusloomeväliseid pingutusi, eeskätt hinnata vastuvõetud meetmete rakendamist, koguda ja jagada teavet, korraldada koostööd ja partnerlusi ning jagada parimaid tavasid;
- P. arvestades, et keskse tähtsusega on selles valdkonnas tegutsevate kodanikuühiskonna organisatsioonide kaasamine algusest peale ja tegevuse igal etapil, ohvrite väljaselgitamisest kuni nende abistamiseni, sealhulgas organisatsioonide de kaasamine õigusloomeprotsessi;
- Q. arvestades, et praegu puuduvad selle nähtuse kohta täpsed andmed ning tundub, et olemasolevad arvud ei kajasta selle ulatust täiel määral, sest seda liiki kuriteod pannakse toime n-ö põranda all ning need jäävad sageli avastamata või siis kvalifitseeritakse neid valesti; arvestades, et vaja on täpsemalt uurida, kuidas inimkaubandus toimub, kes on selle korraldajad, kuidas nõudmine mõjutab pakkumist nende teenuste osas, mida inimkaubanduse ohvrid osutavad, kes on need inimesed, kes langevad inimkaubanduse ohvriks ja miks see nendega juhtub, ning kuidas saaks inimkaubandusega seonduvat

nõudlust pärssida; arvestades, et liikmesriikide ja kolmandate riikide koostööd ja teabevahetust on vaja tõhustada;

- R. arvestades, et tulevaste meetmete lähtekohaks peab olema terviklik lähenemine, milles on ühendatud inimkaubanduse ennetamine ja selle vastu võitlemine ning inimkaubanduse ohvrite kaitse, toetamine ja abistamine ning ka kõikide sidusrühmade parem koostöö;
- S. arvestades, et kui suudetakse vähendada potentsiaalsete ostjate nõudlust inimkaubanduse ohvrite pakutavate teenuste ja toodete järele ning sellega ühtlasi kärpida inimkaubanduse kasumeid, siis see vähendab omakorda inimkaubanduse ohvrite teenuste ja kaupade pakkumist;
- T. arvestades, et inimkaubanduse potentsiaalsete ohvrite sotsiaalsel integreerimisel on kaudne ennetav mõju, mis aitab neid hoida uuesti inimkaubanduse ohvriks langemast või koguni ise potentsiaalseks inimkaubitsejaks muutumast;
- U. arvestades, et koostöö ja partnerlus ELi, Euroopa Nõukogu, ÜRO ning kolmandate riikide – eelkõige inimkaubanduse ohvrite päritoluriikide ja Ameerika Ühendriikide kui üldtunnustatud sihtriigi – vahel on ülimalt oluline, et kaitsta põhiõigusi ja tulemuslikult võidelda inimkaubanduse vastu;
- V. arvestades, et inimkaubanduse probleemidega seotud poliitika ja meetmete loomisel ning pärastisel rakendamisel tuleb tähelepanu pöörata sellele, et soovitud tulemus saavutataks ilma kedagi diskrimineerimata, ükskõik, mis ka ei oleks diskrimineerimise aluseks – rahvus, rassiline kuuluvus, nahavärv, sugu, usk, poliitilised või muud vaated, sotsiaalne taust või mingi muu staatus,

Üldist

1. kutsub nõukogu ja komisjoni üles:

- välja töötama inimkaubanduse vastaseid meetmeid, kasutades inimõigustel põhinevat terviklikku lähenemisviisi, milles keskendutakse inimkaubanduse vastasele võitlusele ning ohvrite vältimisele ja kaitsele;
- võtma kasutusele ohvripõhise lähenemisviisi, mis tähendab, et tuleb tuvastada kõik võimalikud ohvrite rühmad, asuda nende heaks tegutsema ja neid kaitsta; pöörates eritähelepanu lastele ja muudele riskirühmadele;
- looma õigusküsimuste ja põhiõiguste voliniku järelevalve alla ametikoha inimkaubanduse vastase võitluse ELi koordinaatorile, kes hakkaks koordineerima ELi tegevust ja poliitikat selles valdkonnas, sealhulgas riikide raportöörade võrgustiku tegevust, ning aru andma nii Euroopa Parlamendile kui ka sisejulgeolekualase operatiivkoostöö alalisele komiteele (COSI);
- tagama, et majandus- ja finantskriisi ajal jääks inimkaubanduse vastane võitlus nõukogu ja komisjoni tegevuses tähtsale kohale, seda näiteks taastamiskavade väljatöötamisel;

- tagama, et inimkaubanduse vastane poliitika hõlmaks sotsiaalasjade ja sotsiaalse kaasatusega seotud aspekte ning nõudma sellekohaseid programme ja tõhusaid meetodeid ohvrite sotsiaalseks rehabiliteerimiseks, muu hulgas meetmeid, mida rakendada tööturul ja sotsiaalkindlustuskeemis;
 - pöörama vajalikku tähelepanu inimkaubanduse nendele mõõtmetele, mis puudutavad välissuhete valdkonda ning sisserände-, varjupaiga- ja taasintegreerimispoliitikat;
 - andma teavet ja korraldama teadlikkuse tõstmise kampaaniaid haridus- ja koolisüsteemi vahendusel nii inimkaubanduse päritolu- kui ka transiidi- ja sihtriikides;
 - arvestama kõikides inimkaubanduse vastastes meetmetes eelkõige lapse huvidega, järgides 1989. aasta ÜRO lapse õiguste konventsiooni;
 - arvestama kõigis inimkaubandust käsitlevates poliitikavaldkondades, strateegiates ja meetmetes soolise võrdõiguslikkuse põhimõtet;
 - tugevdama kooskõlastamist ja koostööd Euroopa Liidu Põhiõiguste Ameti ja Euroopa Liidu Soolise Võrdõiguslikkuse Instituudiga;
 - sisse seadma püsivad koostöösidemed selles valdkonnas tegutsevate valitsusväliste organisatsioonidega ja seda koostööd tugevdama;
 - looma ELi tasandil püsiva aluse, mis seoks ühte pingutused, mida teevad ELi institutsioonid, ametid ja instituudid ning piirkondlikul ja riigi tasandil liikmesriikide politsei, tolliteenistused, riigihanke- ja õiguskaitseasutused ning rahvusvahelised organisatsioonid ja valitsusvälised organisatsioonid;
2. kutsub üles neid liikmesriike, kes veel ei ole ratifitseerinud ja rakendanud 2005. aasta Euroopa Nõukogu inimkaubanduse vastaste meetmete konventsiooni, seda tegema;

Teabe kogumine

3. kutsub nõukogu ja komisjoni üles võtma meetmeid võimalikult rikkaliku teabe saamiseks, pidades silmas järgmisi aspekte:
- Euroopa Parlamendile ja riikide parlamentidele ning nõukogule ja komisjonile esitatava Eurojusti, Europol'i ja Frontexi iga-aastase ühisaruande avaldamine; see aruanne, mille esitamisele peaks järgnema avalik kuulamine valitsusväliste organisatsioonide ja kodanikuühiskonna osavõtul, peaks aitama paremini mõista järgmisi asjaolusid:
 - algpõhjused;
 - inimkaubandust soodustavad tegurid päritolu- ja sihtriikides;
 - praegused suundumused seoses ohvrite, kaubitsejate ja kuritegelike võrgustikega ning nende tegutsemismeetoditega;
 - marsruudid ja sihtriikide kohalikud olud, mis soodustavad inimkaubanduse ohvriks

langenud inimeste teenuste kasutamist, ning ohvrite ärakasutamise vormid (seksuaalne ärakasutamine, tööjõu ärakasutamine, elunditega kaubitsemine, lastega kaubitsemine, mis hõlmab ka nende seksuaalset ärakasutamist – vahendamist ringireisivatele seksuaalkurjategijatele, laste kuritahtlik jäädvustamine seksuaalsetel pildidel ning muud ärakasutamise vormid, mis on inimkaubandusega lähedalt seotud, kuid ei mahu täpselt inimkaubanduse määratluse alla, nagu näiteks kerjamine ja pisikuritegevus);

- ELi ühise mudeli väljatöötamine kõigi inimkaubanduse aspektidega seotud andmete kogumiseks ja koondamiseks, sealhulgas vanuse ja soo kohta, et kasutada neid andmeid kõigis ELi liikmesriikides ja kolmandates riikides, järgides samal ajal andmekaitset ja andmesubjekti käsitlevaid asjakohaseid õigusakte;
- objektiivse ja erapooletu iga-aastase hindamissüsteemi kehtestamine vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 70, pöörates erilist tähelepanu ELi inimkaubanduse vastase poliitika rakendamisele ning Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide täielikule teavitamisele;
- hinnangu andmine teabe- ja teadlikkuse tõstmise kampaaniale, mille töötavad välja ja viivad ellu nii liikmesriigid kui ka kolmandad riigid;

Ennetamine

4. väljendab rahulolu ennetamist käsitleva sätte üle komisjoni ettepanekus ning nõuab täiendavaid samme;
5. rõhutab, et liikmesriigid peaksid vastu võtma ja tugevdama õigusloomega seotud ja mitteseotud meetmeid, sealhulgas haridus-, sotsiaal-, kultuuri- ja haldusmeetmeid ning laiale avalikkusele suunatud teadlikkuse tõstmise kampaaniaid, et vähendada nõudlust inimkaubanduse ohvrite teenuste järele;
6. nõuab, et inimkaubanduse lähte- või vahepeatuskohtadeks osutunud liikmesriikides ja kolmandates riikides töötataks välja ja viidaks ellu laiahaardelisi teabe- ja teadlikkuse tõstmise kampaaniaid, mis oleksid suunatud nii inimkaubanduse potentsiaalsetele ohvritele kui ka ohvrite teenuste potentsiaalsetele ostjatele;
7. kutsub liikmesriike üles välja töötama kindlasuunalisi harivaid programme laste teadlikkuse tõstmiseks, et juhtida laste tähelepanu lõksudele, millega neid võidakse hõlpsasti tõmmata inimkaubandusse;

Vastutuselevõtmine

8. nõuab, et võimalikult kiiresti võetaks vastu täielik ja terviklik õigusraamistik, mis hõlmaks ka inimkaubandusega seotud küberkuritegevuse vastast poliitikat;
9. nõuab, et komisjon ja liikmesriigid võtaksid selles valdkonnas edaspidiste õigusloomega seotud ettepanekute koostamisel arvesse järgmist:
 - a. inimkaubandusest tulu saavate isikute, sealhulgas juriidiliste isikute suhtes

kohaldatavate karistuste ja sanktsioonide ulatus peaks peegeldama kuriteo raskusastet ning sellel peaks olema hoiatav mõju, kusjuures lastega kaubitsemist tuleks karistada eriti karmilt;

- b. edasised meetmed peaksid keskenduma ohvrite kaitsele ning nendes tuleks nõuetekohaselt arvesse võtta laste ja naiste olukorda, tagades muu hulgas, et ohvri abistamine toimub tingimusteta, et ohvri antud nõusolekut oma ärakasutamiseks loetakse alati asjasse mittepuutuvaks ning et ohvril on õigus abile, olenemata sellest, kas ta on nõus kriminaalmenetlusele kaasa aitama;
 - c. edasises ennetustöös ja tegevuses tuleks tähelepanu pöörata ka inimkaubanduse ohvrite teenuste kasutajatele;
 - d. kohast tähelepanu tuleks pöörata vajadusele kasutada inimkaubandusega seotud kuritegude menetlemisel nii ELi kodanike kui ka residentide suhtes eksterritoriaalset kohtualluvust;
 - e. iga kohtualluvust käsitlev säte tuleks kooskõlastada raamotsuse eelnõuga, mis käsitleks kohtualluvuskonfliktide ennetamist ja lahendamist kriminaalmenetluses;
10. olles teadlik, et õigusaktidel puudub mõju, kui neid nõuetekohaselt ei rakendata, kutsub liikmesriike ja riikide parlamente üles riigi tasandil täielikult rakendama ELi inimkaubanduse vastast poliitikat ning võimalikult kiiresti ratifitseerima ja rakendama teisi selle valdkonna õigusakte;
 11. kutsub nõukogu, komisjoni ja liikmesriike võtma meetmeid, et parandada selliste ELi asutuste nagu Eurojust ja Europol tegevuse kooskõlastamist operatiivtasandil;
 12. juhib tähelepanu ühiste uurimisrühmade töö positiivsetele tulemustele ja kutsub liikmesriike üles seda töövahendit laialdasemalt kasutama;
 13. rõhutab, et tähtis on abistada ja toetada neid inimkaubanduse ohvreid, kes on juba jõudnud ELi välispiiridele, ning kutsub Frontexit ja riikide piirikontrolliasutusi üles eristama inimkaubanduse ohvreid ebaseaduslikest sisserändajatest ning tõstma oma ametnike ja personali teadlikkust inimkaubandusest;
 14. nõuab – arvestades asjaolu, et võitlus inimkaubanduse vastu ei saa piirduda üksnes ELi alaga –, et kolmandate riikidega sõlmitaks laiaulatuslikke lepinguid, mis sisaldaksid ka põhiõiguste järgimist käsitlevaid sätteid, ning nõuab rangetel reeglitel rajaneva koostöö arendamist nende riikidega;

Ohvrite kaitse, toetamine ja abistamine

15. nõuab, et ohvrite kaitse ja toetus muutuks selles valdkonnas võetavates ELi meetmetes prioriteediks, ning nõuab, et ohvrite tagataks sellest hetkest, kui nad ohvritena tuvastatakse, võimalikult suur abi, sealhulgas:
 - elamisloa saamise võimalus, olenemata sellest, kas ohver on nõus kriminaalmenetlusele kaasa aitama;

- lihtsustatud pääs tööturule, sealhulgas koolituse ja teiste täiendusõppevormide võimaldamine;
- perekonna taasühinemise võimaldamine lihtsustatud korras;

16. juhib tähelepanu eriti kaitsetutele ohvritele, nagu lapsed ja naised, ning nõuab nendele eriabi- ja -kaitseprogramme;

17. rõhutab, et inimkaubanduse ohvrid peaksid saama võimalikult suurt kaitset, toetust ja abi, seda ka juhul, kui neid ei ole inimkaubandusse tõmmatud mitte ELi suunas ega ELi sees, vaid väljaspool ELi;

18. nõuab, et ohvritele antaks professionaalset abi, sealhulgas tasuta õigusabi (see on oluline, võimaldamaks neil välja pääseda sundolukorrast, millesse nad on sattunud) – arvestades, et ohvritel puuduvad rahalised vahendid ning seetõttu ei ole neil võimalik sellise abi eest maksta;

19. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Euroopa Nõukogule.